

enkelte Laan. Dette er, som den første ærede Taler udtalte, ikke, fordi der ikke er Trang til saadanne Hjem Oprettelse, men fordi det er vanskeligt at oprette saadanne Hjem, og det maa indrømmes, at dette Forhold ikke i særlig Grad forbedres ved denne Lov, skønt nogen Hjælp ydes der dog. Der er et Omraade, hvor denne Lov fremdeles kan virke nogenlunde tilfredsstillende, og det er ved Tillægslaan og ved Fæste- og Lejehuses Overgang til fri Ejendom. Men som Forholdene er for Øjeblikket, er det ganske umuligt at oprette disse smaa Hjem ude paa Landet.

Der er ogsaa gjort opmærksom paa, at skønt Beløbet 5 Mill. Kr. til dette Formaal er for stort, idet man ikke kan tænke sig, at det kan blive benyttet i det Aar, Loven skulde gælde, sker der ikke større Skade derved, da Pengene saa bliver liggende i Statskassen, men jeg synes ikke, at det vilde være rigtigt at nedsætte Summen, for ingen kan vide, hvad der kan ske, ingen ved, hvad der ligger i Fremtiden, og en Nedsættelse vilde kun være Udtryk for, at man i det hele taget saa overordentlig smaat paa dette Forhold. Der blev sagt, at denne Lov ikke gavner meget — og det er rigtigt —, fordi man ikke kan faa Jord eller bygge Bygninger og skaffe sig Besætning til den Pris; hvis der skal gøres noget paa dette Omraade, maa det være paa en lidt anden Maade, men det kan vi maaske senere faa Lejlighed til at tale om.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) gjorde opmærksom paa, at efter de Oplysninger, der var givne Folkeetingets Udvalg, er adskillige af disse Huse gaaet over til andre end dem, der var kvalificerede til dem efter Loven. Det er rigtigt; det gælder 439 Huse; men der staar jo ikke noget i denne Lov, hvorved man kan forhindre, at saadanne Salg finder Sted. Det eneste, der staar i Loven, er, at naar der sælges til Folk, som ikke er kvalificerede, skal Statslaanet udbetales, og det har fundet Sted. Nu sagde saa det ærede Medlem, at egentlig burde ogsaa det Tilskud, som Staten havde ydet gennem den lave Rente, godskrives Statskassen, og det var der ogsaa god Mening i, men det staar ikke i Loven. Det er af den Slags Ting, som man maaske ogsaa kan tage under Overvejelse. Meningen maa altsaa være, at Staten skal have sine Udgifter dækket, hvis saadanne Brug ikke bliver ved at

ejes af dem, der er kvalificerede efter Loven.

Jeg vilde imidlertid finde det ganske urigtigt, hvis man ikke i Enighed kunde vedtage at udsætte denne Revision af Loven et Aar, og det er der jo ogsaa Enighed om. Thi alt, hvad man kan gøre for at holde Haabet oppe hos Ungdommen ude paa Landet, det skal man gøre, og naar man kan slippe saa billigt fra det som i dette Tilfælde, er der i og for sig heller ikke nogen Grund til ikke at gøre det. Det ærede 12te landstingsvalgte Medlem (Ole Hansen) gjorde opmærksom paa, at der ganske sikkert vilde gaa nogle Aar endnu, før dette Forhold bliver normalt, som det har været før. Men naar man er enig derom, maa man ogsaa være enig om, at selv om det, man kan gøre ad denne Vej, kun er lidt, saa maa man dog gøre, hvad der er muligt, for at hjælpe Ungdommen til fremdeles at holde Modet og Haabet oppe, indtil Forholdene bliver bedre i Fremtiden. At hjælpe den lige med eet Slag bliver sikkert saare vanskeligt. Der er ikke andet for, end at under disse vanskelige Forhold maa ogsaa Ungdommen bære de Byrder, der bliver lagt paa den. Men jeg tror, at det vilde være forstandigt af Rigsdagen at gøre, hvad der kan gøres, for at holde Lysten og Haabet og Modet oppe hos Ungdommen i den Tid, man maa vente, indtil Forholdene bliver af den Beskaffenhed, at man igen kan tænke paa at oprette Hjem for Smaa-folk ude paa Landet.

Ole Hansen: Saavel det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen), som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jepesen [Drusebjerg]) udtalte Ønsket om, at vi kunde komme ind paa en ny Landbolovgivning her i Landet, og det er jo en bekendt Sag, at dette Spørgsmaal er blevet forberedt og vel endnu bliver forberedt af Repræsentanter for de to Regeringspartier. Der har, efter hvad der offentligt er meddelt, været nedsat et Udvalg med Repræsentanter for Socialdemokratiet og for det radikale Parti til at drøfte dette meget vigtige Spørgsmaal. Det mærkelige ved dette Udvalgs Sammen-sætning synes mig at være det, at efter hvad der i alt Fald er meddelt i Bladene, har den højtærede Landbrugsminister ikke været Medlem af Udvalget, medens den højtærede Forsvarsminister har været Medlem, og denne maa altsaa formentlig sidde inde med bedre Betingelser for at be-